

Parky v Anglii

Greenwich

Park Greenwich byl prvním parkem, který jsme společně navštívili. Stal se zahájením našeho pobytu v Anglii.

Hned u vchodu nás čekal výklad o nultém poledníku poblíž naučné tabule. Většina z nás už se snažila použít v praxi svoji angličtinu. Od tabule jsme dále šli dlouhým stromořadím. Čekalo nás milé překvapení. Při průchodu alejí jsme totiž narazili na šedivou veverka, která na nás upírala svá černá kulatá očka z koruny jednoho stromu. Nebyla ale jediná. Z přední části naší široce roztažené skupiny se totiž několikrát ozvaly výkřiky, a tak jsme i my opozdilci poznali, že ve předu se asi zase nějaká ta veverka mihla. Kolem aleje se rozléhal široký trávník, který převážně v letním období sloužil k procházkám a piknikům. Po dlouhé přímé cestě jsme došli k vysokému kovovému plotu. Když jsme se plotu drželi a postupovali stále rovně, dorazili jsme ke kovové bráně. Tam byly na stěně hodiny a anglické délkové jednotky. My jsme se ale soustředili hlavně na to, co bylo za velkou kovovou bránou. Byla tam totiž přímka označující nultý poledník a veliká červená koule. O té jsme se dozvěděli, že kdysi sloužila k orientaci času pro lodě v přístavu. V jednu hodinu (anglického času) vždy vystoupala do výšky. Vedle velké brány byla druhá, lehce průchozí, ale menší branka, kterou když jsme prošli, tak nadšení fotografové a uživatelky instagramu začali nadšeně fotit své boty na nultém poledníku. Naproti brance bylo zábradlí, a když jsme se u něj shromáždili, viděli jsme skoro celý Londýn. Například jsme zahlédli nejvyšší budovu The Shard (střep), London Eye (londýnské oko) anebo třeba Queen's house.

Poté jsme sestoupali prudké kluzké schody a naše cesta pokračovala...

St. James park

James park se většině z nás, myslím, hodně líbil.

Při cestě jsme se občas zastavovali u malých rybníčků plných drobného i většího vodního ptactva. Sem tam se nám do cesty připletla další veverka nebo kachna vylézající z rybníku. Park byl také velmi dobře udržovaný, a proto si v parku našli své i milovníci rostlin. Nás ale spíše zajímala zastávka na svačinu, protože jsme už začínali mít pořádný hlad. Po cestách jsme naráželi na hejna holubů, které s nadšením rozháněli malí návštěvníci parku. Na konci cesty nás čekala naše vysněná přestávka. Všichni si urychleně sedli a rozbalili své svačiny. Po chvíli se už ze všech stran ozývaly smutné nářky a prosby, jestli ještě někdo z nás nemá něco k jídlu. Poté jsme se vyfotili i s pomníkem královně Viktorie před Buckinghamským palácem.

Hatfield

Park Hatfield jsme sice nenavštívili, ale při průchodu k Hatfield house jsme se alespoň podívali na jeho okraj. Byli jsme pouze v zahradě u domu. Ale i tak jsme byli nadšení. Hned po vstupu do zahrady jsme mohli vidět zlatou sošku uprostřed bludiště z živého plotu. Živý plot nebyl jen součástí bludiště, ale lemoval celou zahradu. Pod vysokým stromem v jedné z uliček, které se proplétaly zahradou, jsme se mohli posadit na židle a povídat si. Při průchodu skrz branku z psího vína, které se plazilo po dřevěné konstrukci, jsme objevili fontánu i s rybkami.

V zahradě jsme si připadali jako v pohádce.